

Első rockos élménynek talán kissé erős! Ám, aki harcedzett, az tényleg pompásan érezheti magát a sorrendben X. Rockmaraton fesztiválon, a kökényi arborétumban. De komolyan! Nem feltétlenül itt kell megismerkedni a keményebb zenei irányzattal. Nem azért, mintha rossz lenne a buli, csak a „kisdedeket” sem haragoszöld, méregerős paprikával szokták megetetni a szülők. Azért a fémes hangzás elérte célját!

A kép az Akela koncert alatt készült, de az is lehet, hogy már a Moby Dick volt a színpadon.

Kedden koraeste nem járt mindenki a csúcson. Egyeseket már nehéz volt bevezetni a táborba, úgy tűnt, győzött az alkohol. Mégsem ez volt a jellemző momentum. Csak úgy melleleg, kezdő fesztiválóknak megemlítve.

A beléptetés zökkenőmentes volt, kisebb táskavizit, néha felületes motozás, a rendezőknek nem tetsző tárgyak elleni harc jogos. – Hová siettek, lekéstek valahonnan? – tette fel a jogos kérdést, az egyik biztonsági ember, határozottan, de nem bunkó módon. A megszólított srác végül belátta, buszt, vonatot, repülőt elmulasztani itt nem tud, főleg befelé hatolva.

Gyengébb idegzetűek, lágyabb irányzathoz szokott széplelkűek számára nem ajánlott a show, amikor fémes hangokat csiholnak ki a gitárokból a virtuózok. De különösebben csodálkozni sem illik, pedig akad látványosság bőven. Punkok, akik tetoválással, hajfestéssel jól állnak, itt hétköznapiak számítanak, ha nem is csalódásnak. Akad olyan bulizó, akinek a fejében annyi díszfém van, hogy mágnessel simán el lehetne lopni őket. De mindenkinek a maga kalandja, ízlése.

Benn nagy a forgalom, annak ellenére, hogy még alig vagyunk túl a nyitányon. Rengetegen jönnek, mennek, látszólag céltalanul. A sörcsapolóknak nagy a kihívás, a régi Sztahanov-mozgalom élharcosai sem dolgoztak sokkal többet, miközben szerették volna megnyerni nekünk, fiatalabbaknak, a széncsatát.

A ruházatban a fekete szín tökéletesen domináns. A pólókon régi fesztiválok

feliratai mellett örökös érvényű bölcsességek is feltűntek. Akad olyan, amit még 18 éves piros karikával sem közölhetünk, mert vallási érzelmeket sértene, a keménységével. De akad olyan, aki „Vigyázz rám, kihalófélben vagyok” szöveggel virít.

A toalettek tűrhetőek, ami azt jelenti, nem büdösek, mert rendszeresen takarítják őket, meg a szippantós kocsik sem lazálnak. Óriási élménynek számított, amikor az egyik műanyagbódéból lakodalmas zene hangfoszlányai szűrődtek ki. Hiába, mindenki egy kicsit énekes, a maga portáján.

Csúcs volt az a csávó, aki egy keskeny padon, a fegyelmezett alvás cseppet sem hivatalos rekordját igyekezett megdönteni, miközben dübörgött a keménység. Neki valaki szóljon mindenképpen, hogy kedden éjszakába nyúlóan, az Akela, a Moby Dick, az Ossian, a Pokolgép jól nyomta a műsort. A nagyszínpad előtt hömpölygött a tömeg, élvezték a hangerőt a megjelentek. Haladóknak mindenképpen ajánlott olvasmány, műszóval élve „hallgatmány” amit kínálni tudnak a rendezők.